

Ensi-ilta Tryckeriteaternissa

Strindbergin Uninäytelmä rytmittyy toimivaksi kokonaisuudeksi

(Karjaa) Västra Nylands Folkhögsskolanin teatterilinjan toteutus August Strindbergin Uninäytelmästä antaa mestarin unelle tilaa hengittää. Näytelmän unenomaisuus ja katsojan vapaus tulkita ja painottaa näkemäänsä oman kokemusmaailmansa kautta toteutuu paremmin ilman turhaa tilpehööriä näyttämöllä. Nyt siellä on tilaa näytelmän rytmittyä hienosti toimivaksi kokonaisuudeksi. Toteutuksessa on myös vältetty liiallisen alleviivaamisen ja yliselittämisen ansat.

Näytelmässä Indra – jumalan tytär saapuu maan kamaralle ja kohtaa ihmisten maailman. Sääliksi käy ihmistä, jumalan tytär toteaa useaan otteeseen. Mutta onneksi siinä ei ole kaikki, minkä voi käydä toteamassa Tryckeriteatterin näytännöissä, joita on luvassa 12 kappaletta ja joista viimeinen on 11.4.

Näytelmä ryöpsähtelee ja kehittyä unenkaltaisesti etenemättä arkilogiikan mukaisesti Silti se väijäämättä tuo esille Strindbergin ihmis-käsityksen eikä näytelmässä säästellä, kun on aika näyttää strindbergiläisittäin ihmisen

pimeät puolet ja heikkoudet. Mutta vailla sääliä kuvattavaan kohtaan ei kirjailija Uninäytelmäänsä kirjoittanut. Siitä Strindbergin Unen kosketavuus, ristiriitaisuus ja hienous, jonka Åsa Salvesenin ohjauskin tavoittaa.

Annatuuli Saineen koreografia nousee useaan otteeseen päärooliin näyttämöllä. Ilman repliikkiäkään tanssivat Västra Nylands Folkhögsskolanin näyttelijälinjan opiskelijat selväksi esimerkiksi sen, miten ihana rakkaussuhde muuttuu molempia kuluttavaksi tottumukseksi. Herkullista tanssin ja näyttelemisen yhteensulautumaa on myös tohtorinpromootiokohdassa.

Melko pelkistetty lavastus ja vähän runsaampi siveltimenkäyttö puvustuksessa menevät hyvin yhteen – pelkistettyyn tilaan mahtuu väriä ja runsautta. Molemmista vastaa Erik Salvesen.

Teatterilinjalaisten nuori näyttelijäkaarti tekee kokonaisuutena nappisuorituksen. Ajoitus ja rytmikka pelaa eikä se ole ihan vähän näin isossa näytelmässä. Näyttelijöistä voisi nostaa useampiakin esille, mutta aloitetaan nyt toisen kautta: kaikkihan siellä roo-

linsa hyvin vetivät. Toki Celia Hakala Agneksena jäi mieleen, samoin Catharina Pettersson ikuisesti ja turhaan rakastuneena upseerina. Näyttämölle toi eloa ja iloa Kristoffer Björkström monissa rooleissaan ja Fredrik Bruun vakuutti runoilijana. Vain muutamia mainitakseni.

Pienenä miinuksena täytyy mainita, että melkein laitoin penkkirivillä kaiutinten lykätessä raskaampaa musiikkia kovemmanpuoleisesti. Kerran, pari tuli myös mieleen, että olisiko aavistuksen hillitympi äänenkäyttö riittänyt joissain kohtauksissa näyttelijöidenkin osalta? -Is-

On sääli ihmistä, jumalan tytär toteaa. Vai onko sitenkään Tryckeriteatterin tulkinnassa? Esitys on VNF:n teatterilinjan tuotantoa. (Kuva: Erik Salvesen)

